

مبحث دوم: حکم کذب

حرمت کذب و کبیره بودن آن

حرام بودن مطلق دروغ و کذب از ضروریات فقه است؛ چه دروغ کوچک و بی اهمیت باشد و چه بزرگ و تأثیرگذار. اما کبیره بودن این گناه در صورتی است که کذب در امر دین و دروغ بستن به خدا و پیامبر (ص) باشد؛ یا کذبی باشد که مفسد فراوانی بر آن مترتب است، و الا کذب از گناهان صغیره است. مثل اینکه از کسی پرسند: "شما فلانی را ندیدید؟" جواب می دهد: "نه". درحالی که آن شخص را نیم ساعت پیش دیده است. این دروغ، اهمیتی ندارد.

(مکاسب محرمه، ج ۴۱۵، ص ۸)

تأثیر عملی کبیره یا صغیره بودن کذب اگر کذب از گناهان کبیره باشد، یک بار گفتن آن، موجب سقوط انسان از عدالت می شود. اما اگر از کبائر نباشد، در صورت اصرار بر آن موجب سقوط از عدالت می شود. (مکاسب محرمه، ج ۴۰۸، ص ۱۱)